

Misjoniteated

Nr. 4.

Tallinnas, 1932.

11. aastakaik

On saabunud võimalus, kus võime teha palju head.

A. Jurkevics.

Me oleme, Jumal tänatud, jälle jõudnud võimalusele, kus võime kõik teha palju head. On saabunud iga-aastane kirjanduse levitamise nädal. Sellel nädalal seavad kõik: töölised, kolportöörid ja liikmed omale kirjanduse levitamiseks kõrge eesmärgi. Aga enne kui seda teeme, on hea kui uuesti ära tunneme tähtsust, mis omab kirjandus viimases hoiatuskuulutusel.

Kuna Saksamaal Stuttgartis pidasid Saksa katoliiklased oma istungit, ilmus ühes Stuttgarti ajalehes järgmine artikkel:

„Rohkem hoolt katoliku trükitoodetele.“

Luntud on piiskop R. ütelnud, et kui jee oleks võimalik olnud apostel Pauluse ajal, siis ta oleks andnud välja ühe ajakirja. Ei ole ühtki paremat kõnetoru kaasmaailmale ega ühtki paremat ajaraamatut järelmaailmale kui trükitooted. Meie, katoliiklased, oleme hiljem õppinud Gutenbergi kord arvatud kuraditööst omale valmistama tugevat sõjariista, millega võime võidelda oma katoliiklike maksmuse pärast.“

Ülemine artikkel näitab, millise tähtsuse suur-irik annab kirjandusele. Meil, kui rahval, on kõige tähtsam inimestele usaldatud ülesanne: maailma elanikke teha tähelepanelikuks Kristuse teise tulemisele ja neid selleks valmistada ette. Kuidas peame nüüd selles töös kui rahvas kirjandusele vaatama? „Kõiks iga seitsmendapäeva adventist endalt küsida, mis võim mina teha, et kuulutada kolmekordset ingliskeelset kuulutust? Kristus tuli siia maailma, et usaldada kuulutuse väljaviimine oma sulastele, oma kogudusele. Kuulutust peab viidama igale rahvale, igale keelemurdele. Kuidas peame seda tegema? Kirjanduse levitamine on abinõu,

mis läbi võime edasi anda kuulutust. Kõiks iga koguduse liige laiali ja kaugemale levitada traktaate, ajakirju ja raamatuid, mis on täidetud tõega ja kuulutusega selle aja jaoks. vajalikud on kolportöörid, kes lähewad välja ja lewitawad kirjandust.“

E. G. White „Southern Watchman.“ Jan. 5. 1904.

„Saatan on tegewuses, et lewitada oma töö edendamiseks kirjandust, mis nõrgestab kõlblist elu ja mürgitab noorte meeled. Jumalawastast kirjandust lewitatakse laialt ja kaugelt üle terve maa. Miks ei peaks iga koguduse liige huwi tundma kirjanduse levitamisest, mis inimestele otsekohe tõde wiib ja nende meeli walgustab. Need lehed ja traktaadid on kui maailma walgus ning on olnud kõige jagedamad tööriistad hingede päästmiseks.“ E. G. W. „Review and Herald“. Juuni 10, 1880.

Kui tol ajal võis nimetada, et lewitati palju tõewastast kirjandust, siis võib nüüd kindlasti öelda, et Balti riigid on üle ujutatud niisuguse hädaohtriku kirjandusega. Mis peame tegema? See asemel, et pealt waadata, kuidas inimesi mürgitatakse tõewastase kirjandusega, peame minema nende juurde ja neile wiima adventkuulutust, praegusaja tõde, mis neid võib päästa igawesest hukkumisest. „Jumal kutsub oma rahvast üles, nad peavad töötama kui elawad inimesed ja mitte olema laisjad, pikaldased ja ükskõiksed. Me peame wiima kirjanduse inimeste juurde ja neile näitama wadjadust selle wastuwõtmiseks.“ E. G. W. „Southern Watchman“, 25. aprillil 1905.

1932. a. juureks nädalaks on meil raamatud, mis sisaldawad otsekohest tõde ja mida võib wiia inimestele.

See on sinu suur eesõigus, wõtta oma teatud arv raamatuid ja wiia nende abil inimestele kuulutust. Sel puhul astuwad maailmas ühtlasi üles tuhanded õed-wennad ja lewitawad palju kirjan-

dust. Kes võib küll kirjeldada seda suurepäraſt tegevust, mis leiab aset „suure nädala“ puhul. Tuhandeid ja jälle tuhandeid raamatuid viiakse majadesse, kus nad juhivad inimeste tähelepanu eelseisvatele suurtele sündmustele. Sa võid ka selleks aidata kaasa, et maailmas lasta kõlada uuesti vägevast hoiatuskuulutust.

Mitte üksnes see! — Sisjetulekut nende lewitatud raamatute pealt tarvitatakse kolmekordse plaani läbiwiimiseks, nimelt et aidata ajutada raawilaid, kirjanduslaidusid ja koole seal kus on wajuſus kõige suurem. Sa usud praegusaja tõde — ärka üles! Sinu ülesanne on koguda wahendeid, et nende abil tõekuuulutust wiia ka neile, kellel see weel puudub. Üks osa rahast, mis tuleb sisse kirjanduse lewitamise läbi, peaks tarwitama kirjanduse wäljaandmise wõimaluse suurendamiseks, et mõiks seeläbi awada pimedate filmi ja jüdamis kasutatud maad üles harida.“ Tunnist. 9. a. lht. 62.

Enne kui meie siin mõikſime hakata peale suure nädala tööga, järgnesid teised juba selle plaani läbiwiimisele ja toetasid meid saawutatud fondist. Sellest fondist sai Eesti kirjanduslaole töötamiskapitali; lätikeelne „Suur mõitlus“ anti wälja suure nädala fondi abil. Ka Leedu kirjanduslaidu sai toetust „suurelt nädalalt“ ühe uue raamatu wäljaandmiseks. Nõnda on suurnädal meid aidanud meie töö edendamises. Nii mõnigi nende ridade lugeja on tulnud töö juurde ülalnimetatud raamatute läbi. Kuidas olekski see teistigi wõimalik olnud. Käesolewal aastal tahetakse suure nädala läbi abi anda paljudes wajaolukorras kohades terwes maailmas, näiteks:

1. Misjonikool wenelastele Mandſhuurias;
2. Eglise kirjanduslaidu asutamine Persias;
3. Ambulantsid Kreekamaal, Türgimaal ja Bulgaarias;
4. Muretſeda Abessiinia hospitalile materjali ja warustust;
5. Jaapani kirjanduslaidu asutamiseks osta maatiiki;
6. Muretſeda koosolekuruumi Luwazi misjonile Aafrikas;
7. Tarwilist maja Luz'i arstlikule misjonile Aafrikas;
8. Kooliõpilaste maja Boliwias misjonikoolile Lõuna-Ameerikas;
9. Kolm kooli India jne.

Me ei suuda seda küllalt hinnata, mis on tehtud suurnädala läbi meie töös kolmeingli kuulutuse lewitamiseks. Seepärast siin, kui sa neid ridu loed, täna Sumalat, et jälle on kätte jõudnud suur kirjanduse lewitamise nädal; täna Sumalat, et sa oled weel elus, usus ja elaw koguduse liige; täna Sumalat, et meil on nii rikkalikult hääd kirjandust; täna Sumalat, et paljud inimesed ootawad kirjanduse omandamise wõimalust; täna Sumalat Tema tule-

niseks rahwa ettevalmistamise eesõiguse eest. Täna Sumalat, et Ta on andnud sulle tahtmise lugeda neid ridu; täna Sumalat ja mine wälja, nii et mõikſid sinuga kaasa minna Sumala inglid; täna Sumalat, mine wälja ja saawuta oma eesmärk „suurenädala“ töös.

Suurnädalaks.

Armjad õed-wennad Issandas!

Jälle on jõudnud kätte aeg, mil võtame tulijelt osa suurest kirjandusnädalast. Kägitakse nii palju, et praegu on raske aeg ja see on ka nõnda; inimestel on wähe raha. Aga mis tehakse siis, kui on tarwis raskest asjast tõsta? Antjutakse rohkem inimesi juurde, ja kui on tulnud, siis saab seda kergesti tõsta. Seepärast pöörame Teile poole ja palume Teil mõtta osa suurest kirjandusnädalast. Seist meie ei taha ju sellest, mis tegime minewal aastal, jääda taha. Sumala töö ei wõi minna tagasi. Sa jeni ei ole meie kutsunud weel ühtki misjonäri tema tööpõllust tagasi. Me oleme palustanud ja wäljaminekuid wähenandanud, kuid kõik tööliised põllule jätnud paganamaadel kui ka kodumaal. Me usume õdede-wendade uskamust. Meie ei palu Teil raha pärast, waid meie palume kirjandusega minna wälja ja Issand saab Teil aitama. Võtke kõik osa, sest see tähendab suures ülesandes palju. Meie, tööliised, oleme endale teinud järgmise otsuse: müüa kirjandust, sissetulek sellest ja ühe päewa pall anda selleks otstarbeks. Meie kutsume Teil, armjad õed-wennad, meiega tegema kaasa seda, mis meie oleme mõtnud ette.

Sumala õnnistus on suurimaks kasuks.

Antaks Teil Sumal ja annaks Teile palju julgust!

Teil wend ja kaaswõitleja Issanda töös

T. T. Babienko.

See on imeasi meie filme ees.

Alastajadasiid tagasi kirjutab Laawet Sumala Waimust mõjutatuna järgmise wäljenduse: „Tehowa käest on see jündinud, see on imeasi meie filma ees“ (Laul 118, 23). Kui paneme tähele suure nädala plaani wäljast algust ja seda juurt tööd, mis selle üleswõtmisest saadik on korda saadetud terwes maailmas, siis näeme, et nimetatud jalmis awaldatud sõnad sobiwad siia wäga kohaselt.

Misjonis-laiendusplaan suure nädala kuuul mõeti üles 1920. a. jügisistungil Indianapolis. Kohe alguses ütlesid selle liikumise juhid, et see õhtne

plaan osutub Issanda tööle terwes maailmas juureks õnnistuseks. Tema esimesel avalikul vastuvõtmisel avaldas nüüd juba furnud W. E. Knox, kes tol korral oli general-konverentii kassapidaja, järgmise väljenduse: „Ma usun, et see rida soovitust on tähtsamaid aastate jookkul tehtutest . . . Millise mõju avaldavad need meie õdedele-wendadele, kui nende tähelepanu jellele juhitakse? Ja misjuguise mulje saavad jellest kolportöörid terwes maailmas? Me võime kergesti ette kujutada, et tuleb esile liikumine, mis haarab enesesse kõik meie õdewennad ja mille tulemuseks on sõnade tõdenemine, et seal, kus nüüd tegutses üks kolportöör, peavad sajad töötama.“ Wend Knox tegi siis ületwaate meie kirjandusladude arengu mitmesuguste ajajätkudest ja misjoniannete alalisest kasvamisest ja lõpetas oma märkused järgmistega: „Wendad, ükski neist sammudest ei too Sumala tööle nii palju edu, kui just see täna tehtud otsus, kui õdewennad jeda kõigest siidamest vastu wõtawad.“

Raksteijflümmend aastat on möödunud, kui wend Knox avaldas jelle prohwetliku ütelse. Tollest ajast peale on juurenädala plaani läbi lorida saadetud midagi inestamismäärset.

Aastal 1920 andsime kirjandust wälja 99 keeles ja keelemurdes. Kuid tänapäew valmistawad meie trükikojad kirjandust 146 mitmesuguses keeles. See näitab, et igal aastal on juurde tulnud 4 keelt. Kolportööride arv on tublisti kaswanud. Kaheteistkümmne aasta jookkul juurenädala fond on ardnud misjonitööle, nimelt kirjandusladude, kasvatus- ja arstliku töö edendamiseks 6.654.862 E. krooni. See summa on weel ära jagatud järgmiselt:

Kirjandusladude heaks	3.760.745 fr.
Kasvatustööle	1.520.574 „
Arstlikule tööle	1.058.887 „
Eriliseks ettewõteteks ja 299	
pärismaalase-töölise palgaks	187.500 „
Reisipunkti ajutamiseks Pariisis	75.000 „
Palgad ja kulud töölisele, kes	
töötajid misjonipõldudel, kir-	
janduslao, kasvatus- ja arst-	
likus osakonnas	150.000 „

Siinjuures peame aga tunnistama, et armud on puudulik tõendus jellest, mis on juudetud teha juurenädala misjonilaiendusefondi abil kolme-ingli kuulutuse edendamiseks terwes maailmas. Soowitaw on omale arusaadawalt ette kujutada nende 379 kawatuse läbiwiimist, mis kõik on tunduwalt abi saanud eelnimetatud fondist.

Nimetatud 379 projektiit kuuluwad 114 kirjandusladude alale, nagu kirjanduslao ruumid, kirjanduslagawarad, muretsetud piiblid, kirjandusladude

fisisejad, tõlkimised, kulud uute raamatute wäljandmiseks jne.

Et selgemini aru saada, mis see abi meie misjonitöö edule on tähendanud, toome järgmise wäljanduse ühest meie misjonärile saadetud kirjast:

„Sõnad ei suuda väljendada, kui wäga me hindame abi, mille võimaldas meile suurnädal — nüüd võime kirjandust wälja anda kohalike elanikkude keeles. Möödunud aastal andsime wälja oma esimese raamatu ibo keeles — keel, mida räägitakse Lõuna-Ida-Afganias. See raamat leiab head vastuvõtmist, kuna jelle lugemine on wõitnud paljusid inimesi tööle. Me usume, see on wähenemine, mille läbi sajad inimesed wõiwad õppida tundma tõe ja leida päästmist. Nüüd on see sama raamat ilmunud horuba keeles ning võimaldab meil kuulutust wiia kümnetele linnadele ja küladele, kus meil seni pole weel ühtki koguduse liiget.“

379 projektiit langewad 136 kasvatusosakonda, millised on saanud toetust juurenädala misjonilaiendusefondist. On arutatud terwed koolid, misjonipõldudele on ehitatud maad ühes fisiseadega; õpperaamatuid on muretsetud, külastoole awatud, klassitubadele ja laboratooriumidele fisiseaded saadud; masinaid, aparate on uues seatud jne. Kindlasti võime öelda, et wäewalt on üht kasvatusajutust, peale Põhja-Ameerikas asuwate, milline ei oleks abi saanud juurenädala misjonilaiendusefondist.

Üks meie töölistest Birmaist, Meiktila misjonikoolist, mis on juurenädala misjonitöö jõupingutuste mälestusjannas, kirjutab järgmiselt: „Kool on rõõmuks ja waimustuseks õpilastele ja õpetajatele. Terwe ehitus tunnustab kõige paremat wäljatõtamist — me oleme jelle peale uhked. Me täname misjoninõukogu ja meie armiaid õdesidwendi, kelle jõupingutused jelle kooli meile on võimaldanud. Kui meie koolis suurnädal saabub, on iga õpilane walmis tegema oma osa, siis ühinewad oma jõupingutustes niistästi õpilased kui õpetajad.“

126 juhtumisel on abi antud arstlikule misjonile. Enne suurnädala tööplaani piirdus meie arstlik töö ainult sanatooriumidele, kuid tänapäew on meil üle terve maa waesteapteeki ja teisi abiandmislohti kümnete wiisi, mis osutuwad haigetele ja kannataatele juureks õnnistuseks. Wõimata on öieti hinnata abi, mis nende läbi kannataw inimpere saab. Järgmine aruanne arstlikust tööst, mida korraldatakse ühes meie waesteapteegis Lõuna-Aafrika diwisjonis, näitab jelle niuwäga igatsetawa tööijeloomu ja otstarwet. Wend G. S. Joseph kirjutab Lõuna-Aafrikast: „Ühes jaamas tehti ühesinda 1800 sidumist ja anti abi 14.000 haigele. Smestamiswäärt on näha, kuidas ka kõige raskematel juhtumistel meie waesteapteekide lihtjate abiandmiste

läbi paranemine esile tuleb. Arstlik töö on väga tähtis osa meie misjonitööst, ja me loodame, et saame avada Afrikasse iga meie misjonijaama juurde väikese waesteapteegi ja jeda varustada tarvilise materjaliga.

Ruumipuudusel ei saa tuua täpsemat aruannet kirjandusladude, kasvatuse- ja arstlikust tööst ning nende juurtest saavutustest, mida on võimaldanud juurenädala misjoni-laiendusfond. Minult igavil ilmub õiged tulemused, kuna kõik need, kes on üks aasta teise järele osa võtnud wahendite kogumisest, saavad osa aulistest palgast, mida antakse ustava-tele.

Siljuti jaine ühe kirja, mis meid väga rõõmistas. Kirja on kirjutanud Andrew Roedal, kelles kõige esiteks peitises juurenädala misjonitöö mõte. Nüüd avaldab ta rõõmu, mis tema süda tunneb selle plaani eduka ja kasvava läbiiviimise pärast. Me toome tema kirjutisest järgmist: „Alles möödunud hingamispäeval nägin kirjandust, mis selle aasta juurnädalaks välja jaadetakse. Sa kui ma lugesin ka, mis selle lihtsa meetodi läbi on korda jaadetud ning nägin avatud asutiste pilte, siis täitus mu süda rõõmuga. Sumal lasksis sündida, et võisin külvata selle suure misjoninädala idee seemet. Seeme paistis olema küll väike, kuid teised on teda kahtnud ja Sumal on kasvamisest kinninud. Nastal 1913 nägin ma oma wainuüsilmit juure misjoninädala plaani läbiiviimist ainult Põhja-Dakota liidu kolportööride poolt. Tol ajal olin veel traktaadiühingu sekretär. Nohe algusest peale oli sellel plaanil imelik õnnistus ning ta suurendas meie raamatute ja ajakirjade läbiiviimist palju rohkem, kui olime suutnud loota. Tõesti, huwitaw on panna tähele selle plaani aasta-aastast läbiiviimist ning näha tema võimsat kasvamisest ja arenemist.“

Nõnda tahame, minu armsad õed-wennad, ka selleaastases juurenädala töös avaldada sama waimu, mis selle misjoninädala on alati iseloomustanud. Me elame hädasohtlikudel aegadel, kuid Sumala töö peab minema edasi sellest hoolimata. Süüie kõlab üle terve liini, ja kui kõik tõsiselt aitawad kaasa, siis kingib Sumal meile ka aulise võidu.

G. F. Hackman,

general-kommerentji süfemisjoni osakonna abisekretär.

Läbirääkimine Abasfiinia feisriga.

Küllastades Etioopia uniooni misjonipõldu oli eesõigus wend C. K. Meyer'il ja nende ridade kirjutajal pidada väikest läbirääkimist Haile Selas-

tie I, Abesfiinia feisriga. Keisri kroonimisest saadik ei ole kerge võimalust saada temaga rääkimiseks, kuid välisministri sõbralikkuse läbi, kes oli heasüdamline ja eeskujulik mees, ka meie misjonitöö hea sõber, läks meil see korda.

Küllastusaeg määrati kindlaks reedeks, 3. aprilliks (1931), kella 4-ks pärast lõunat. Välisminister andis meile mõista, et keiser on väga täpne. Wenna G. Gudmundsen'i, ühe meie misjonäri saatel läksime kümme minutit enne määratud aega wastuwõtusaali. Warsti tuli üks kuningliku poja teener ja teatas, et keiser on walmis rõõmustama meid nähes. Seepeale astusime ühte suurde ilusasse saali. Meie wastas istus peenete waiwadega kaetud diivanil, mille üle rippus troonitaewas toredast sammetist, Tema Majesteet Keiser Haile Selassie I, Etioopia kuningate kuningas. Kui ligemale astusime, tõusis ta üles ja sirutas oma käe välja südamlikuks käepigistuseks. Kuna keiser meid oli palunud aset wõtta istmetel, mis asusid diiwani ligidal, hakkas ta rääkima. Ta rääkis jorawalt prantsuse keelt ja oskas ka wähe inglise keelt. Üks välisministri poeg, kes oli õppinud Oxfordi ülikoolis, oli siiski meile tõlgiks. Esiteks küsis keiser, et millise mulje oleme saanud tema rahwast ja maast. Ta ütles: „Ma mõtlen, et te peate minu rahwast väga rumalaks ja allalainuks.“ Seepeale rääkis wend Meyers feisrile, et rahwa suured wajuadused awaldasid meile küll sügawat mõju, siiski aga nägime ka Abesfiinias palju ilusaid ja kiitusewäärt asju. Keiser rõõmistas kuuldes, et meie tema maale ja rahwale ei olnud waadanud ainult ühest waatepunktist.

Peale selle alustas keiser lühikest läbirääkimist usuasjade üle. Ta on suursüdamline walitseja. Ta on oma religiooni poolest Etioopia kiriku liige, mille usuõpetus koosneb juutidelt ja kreeka-katoliiklastelt päritud õpetustest. Abesfiinlased peawad oma teoorias hingamispäewast suuresti lugu, aga igapäewases elus panewad teda tähele ainult wähe. Wend Meyers rääkis feisrile meie ülemaailmsest misjonitööst ja nimetas, et oskame väga hinnata feisri huwi meie misjonitööle Abesfiinias, ja eriti et ta on lasknud meile ehitada hospidali Dessii'sse, Wallo prowintsi. Keiser rääkis nüüd väga heakunnustawalt dr. G. C. Bergmanni tööst nimetatud hospidalis. Ta ütles kahetsewalt, et ei ole veel käinud waatamas jeda hospidalit. (Siia juurde võib nimetada, et ratsutamise eeslitel feisri asukohast Dessii'sse kestab kuus kuni kümme päewa.) Aga Dejasmatch Emrii, Wallo prowintsi maawalitseja, olewat teda selle tööga hästi tutwustanud.

Enne kui jutuaamine lõppes, sõnas keiser: „Nüüd, mida soowite, et ma pean tegema teie misjonitöö heaks siin? Kas tahate, et ehitata teile siin pealinnas ühe kooli wõi hospidali?“ Ei kehtnud kaua, kui olime otsustanud oma soowi — wend

Meyers vastas: „Me usume, et võime teie rahvaist aidata kõige paremini arstlike misjonitöö läbi.“ Seepeale keiser vastas: „Ühe ehk kahe päeva jooksul annan teada misjonijaama, mis ma kahtsen teha teie heaks.“

Kaks päeva hiljem tuli välisminister meie misjonijaama, kuna sellega oli meie teadmises ootamise aeg mööda. Rahulikult hakkas minister selgitama, et keiser on otsustanud anda ühe hospitali ehitamiseks seal pealinnas 100.000 talerit, mis teeb välja 25.000 dollarit ehk 9.375.000 Eesti senti, sel juhul, kui meie võtame hospitali kasutamise ja juhatamise oma hoolde. Me tänasime keisrit annetuse eest ja lubasime sellest teatada misjoninõukogule kodumaale.

Hospitalil, nagu jeda tahetakse ehitada meie Saile Selassie I. Abessiinia pealinna, on tulewikus adventkuulutusele väga suur tähendus sellel maal. Inimesed seal kannatavad tublisti külgehakkavate haiguste all. Terwiseüsimust puudutavad olukorrad on haletsemisväärts. Võmata palju on seal kärbsed ja teisi pisikuid ülekandvaid putukaid. Suurt ja aulist tööd võib Abessiinias saada jaata arstlike misjoni läbi.

Arstlike misjoni abil tungib meie kuulutus ka pääliskute ja walitsejate juurde.

See aitab ka suurel määral hävitada eelotsust, mida preestrid ja mungad püüawad üles õhutada walitsejates meie misjonitöö vastu. Pääliskud aga toetawad tugevasti misjoniettemõtteid, kui näewad, et püüame midagi teha nende rahwa heaks. Keiser lubas sõbralikult meile ehitada hospitalit, aga me wajame selle jaoks ka sisseseedet, palume seepärast meie ustawaid õde-wendi, et nad aitaksid meil koguda weel tarwimiseks 40.000 dollarit. Me usaldame ja palume Jumalat, et Ta teeks meie õde-wendi tahtlikuks sellel „suurnädalal“ tegema kõik, mis seisab nende mõimuses, et koguda tarwilist raha Abessiinia pealinna hospitali warustamiseks.

G. A. Lindsay

Elele'ji suurim wajadus — fool.

Migeerias on tarwitusel mõned ijaaralised jaadused ja kombed. Kui kelleltgi soowitakse kiik maad ja temaga selle üle kaup teha, siis kaalub omanik järele, kas ostja ehk misjonäri tulek sinna ümbrusse on kasuks tema rahwale. Et kaswatusüsimus pealiskute ja tema wanemate mõtetes on praegust kõlwalitsem tegur, siis on see loomulik, et misjonäriks, kes tahab peatuma jääda mõnda linna, küsitakse, et kas tema sinnaajumine annab elanikkudele eesõiguse jaada oma lastele üht kooli.

Sellised olid olukorrad Elele'jis meie sinnamineku puhul. Walitus kuulab inimestelt järele, et kas meie sinnatulek on neile soowitaw; kuna ülempealik, kes wahpeal oli meilt töotuje jaanud, et tahame sinna kooli awada, palus meile walitjuse ees sinnaajumise luba.

Nüüd on juba meie Elele'ssi ajumijest kaks aastat mööda. Meile anti tarwitada ka üks teine juur maatiik, lepingule kirjutati alla sel tingimusel, et me sinna krundi peale ehitame kooli 937 krooni wäärtuses.

Uudis, et me Elele'ssi awame kooli, lagunes laiali kui kulutulsi kõigisje ümbruskonna linnadesje ja küladesse. Lapsed tulid kuuekümmet kilomeetri kauguselt, et jaada teada, millal kool algab oma tegewust. Wahpeal oli meile reis kodumaale, ja kui sealt tagasi jõudime, siis terwitasiid meid Elele õde-wennad rõõmuga ning kiitsid, et mis sõnumeid toome headelt walgetelt sealtpoolt merd nende laste kooli kohta. Oma esimesel külastusel, mis meile kaua jääb meelde, nägime suurt igatsust meie õde-wendade südames. Me õppisime Afrikas tundma, et ka need wanemad armastawad oma lapsi ja on nende tulewiku pärast mures. Paljud filmid on juhitud Elele peale. Kuna nüüd need inimesed igaksewalt ootawad ja ka suurt kannatust awaldawad, palume meie, kui need, kellele Jumal on usaldanud selle asja hoolitjuse, et rahapuudusel tekkim wõimetus ei jaoks nende usalduse kaotamise põhjuseks. Teadaame, et meie asi kantakse ette 1930. a., walmistas meile suurt rõõmu, aga te wõite endale ette kujutada, milline oli küll meie tundmus, kui kuulsiime, et selle wõaduse rahuldamine liitatakse edasi järgmiseks aastaks.

Armsad õde-wennad, me mõistame, et nõuded wahendite järele misjonitöö jaoks on suured ja et ette kantakse ka teisi niisuguseid hädalisi wadjusi, siiski tahame teid kõijelt paluda, et kingitsite meie tungiwale wadjusele oma kõige wõimalikumad tähelepanu.

L. Edmonds.

Sääfülm põhjamaa.

L. S. Christian.

Me oleme teinud palju misjonitööd Iõuna pool — Afrikas, Indias, Iõunamere saartel ja peaaegu igal troopikamaal on kuulutatud tõde. On wõõrastaw õelda, et eskimode, laplaste ja teiste külma põhjamaa rahwaste seas oleme teinud palju wähen. Aga kus meie ka põhjas oleme töötanud, on meil alati olnud hea tagajärg. Islandis, kus paistis õige raske tööd alata, on meil nüüd proportsionaalselt elanikkude arwuga rohkem koguduse liik-

meid kui ühelgi teisel maal. Norra põhjapoolses osas on ka 350 hingamispaewapidajat. Aga laplaste ja teiste põhjamaa rahwaste juures on jeni waelwalt töötatud. Need rahwad on aga uju poolehoidjad ja igatjewad kuulda Sumala sõna. Sõjalased püüawad ka alal hoida oma keelt, ehkki mõned neist on ära õppinud norra, rootsi wõi soome keele. Piiblist on tõlgitud laplaste keelde ainult üks wõi kolm wäikest raamatut. Paljud laplased on nomaadid (s. o. karjakaswataja rändrahwas), nad elawad tellides ja rändawad oma põtradega üle põhjamaa kõrbete. Ükskõik millise raamatu nad jaawad, jelle loewad nad läbi mitu korda. Mõõdunud talwel, kui olime nende juures, leidime, et neid wähesteid raamatuid, mida omajid, olid nad ka tublisti uurinud. Ometi ei sisalda need raamatud praegusaja tõde. Me korvatsjeme seal wälja anda laplaste keeles raamatu „Kristus meie Snnistegija“ wõi „See Kristuse juurde“. See on uus töö töötusrikkal põllul. Paljud on walmis nimetatud raamatut ostma ja lugema; et seda aga võimalikuks teha, palume juurenädala-fondilt 1875 Skr. Oslo kirjandusladu wõtab raamatu tõlkimise ja trükkimise oma hoolde. Tahame seepärast kõit kaasa aidata juurenädala töös.

Minu te walge naine 100.000 pärismaalase seas.

Pealkirjas awaldatud olukorras on haigerawitjajanna Muderšpach, kes töötab Utmabru misjonijaama waesteapteegis, milline asub Sda-Mafrika uniooni misjonipiirkonnas Victoria Nyansa jugharude juures. See waesteapteek ajutati wäikeste 150-dollarilise summaga, mille jelleks otstarbeks annetas misjoni-laiendusfond 1931. a. Nüüd lubatakse sinna juurde weel toetust 146 dollarit 1932. a. juurenädala siisetulekust, mis võimaldaks waesteapteegile kõige wajalijema abi. Sde ja wend Muderšpach räägimwad järgmist oma tööst:

„Me jõudsjime 1930. a. 13. juuni pealelõunal Utmabru'sse kohale, kuna minu naine hakkas juba samal päewal rawima haigeid. Nüüd on juba üks aasta mööda meie siiatulekust ja minu naine on selle aja jookjul toiminud 6.244 haigerawitjust, kuna mina oma wäliskoolide töös olen haigetele abi andnud 531 juhtumisel. Minu naine on tuntud terwes ümbruskonnas ja haiged käimwad ära pikad teekonnad, et tulla tema juurde arstiabi jaama. Enamjagu haigusjuhtumisi on paised, mis on põhjustatud haawadest, põletushaawadest, süüfilisest ja mitmesugustest teistest oludest. Silmadepõlendik on siin wäga lewinenud haigus, ja tihti on inimesed peaaegu pimedad, nii et neid peab misjonijaama

juurde talutatama. Sumala abiga on aga võimalik olnud, abi anda igal üksikul juhtumisel. Kõpju-põlendikku, malaariat, reumatismi ja harilikke külmetusi tuleb ette iga päew. Minu abikaasale oleks hädasti tarwis ühte poissi, kes teda aitaks waesteapteegis, kuna ta siis jaoks rohkem aega masjeerimiseks ja weega-rawimismeetodi tarwitamiseks, aga kahjuks meil puudujsid wahendid ja pidime jellest loobuma. Meie juurde tuuakse ka juba sünnitajaid naisi ja nõnda on meil rohkem kui küllalt teha.

Me wõime ka tungiwalt üht paremat inimesele abiandmise ruumi. Waesteapteegis on meil wäike õhukeste plekiga kaetud hütt, mis on ainult umbes 2½ meetrit lai ja pikk; jellesse peame mahutama ka kõit oma rohud jne. See hütt on topitud nii täis, et seal sees ei saa end liigutadaagi. Saiged istuwad kõit ümber apteegi murul. Sgal hommikul rawib minu naine seal palawa päikeste käes kahest kuni nelja tunnini. Plekiga kaetud apteek läheb nii palawaks, et me seal ei saa hoida oma arstirohte, tõime need toiduainete jahwrisse, kuid nüüd lõhnawad kõit meie eluwahendid joodist, kampferist, eetriist jne.

Meie töö häwitab eelotsused. Ennem tunti eurooplaste ees juurt hirmu, kuid nüüd näewad need inimesed, et walged neid armastawad ja on tulnud neid nende raskustes aitama. Raua aega Utmabru pealik ei waatanud meie misjonitööle hea pilguga, aga jellest ajast, kui mitmed tema perekonnast olid meie arstlikul rawimisel, on pealiku üllalpidamine meie wastu hoopis paremaks muutunud. Minu wiimasel külastusel selle pealiku juurde sõnas ta: „Palun, misjonär, kas ma ei jaoks siia üht kooli? Ma tahaksin, et minu lapsed ja inimesed kuulewad Teesusest. Nad küsimwad minult alati, et kas nad ei jaoks minna misjonijaama, aga see on ometi nii kaugel. Saatke ometi üks õpetaja ka meie piirkonda.“ Üks teine pealik, kes wajas arstiabi, tuli meie waesteapteegi juurde. Muuseas ütles see: „Järgmise õpetaja, keda saate, peate saatma minu rahwale. Ma ehitan nüüd kooli ja maja tema jaoks, nii et kui ta tuleb, siis kõit on walmis.“ Otje nüüd awan ma seitse uut kooli, mis kõit on arstliku töö hea mõju tulemus. Otje praegusel ajal awaldawad paljud hinged igatsust elawa Sumala järele.“

Suurem ewangeeliumitöö.

G. F. Haafman.

Sumal on andnud adwentrahwale juurema töö kui ialgi mõnele teisele rahwale. Meie ülesanne on wiia röömusõnumit peatulewast Snnistegijast kõigile rahwastele, jugharudele ja keeltele ja tea-

tada pühalikku tõijasja, et „Tema kohtutund on tulnud“. Kolmanda inglil kuulutuse kuulutamine, hakates peale õige väiksest, on imestamisväärselt edenenud. Ta on tunginud vähem kui kaheksa-kuümne keitsme aasta jookjul 141 maasje, kus teda on mõtetud vastu rõõmuga ja kus tema valgus paistab mitmeid keeli ning keelemurdeid rääkivatele rahwastele. See imestatav tõsiasi kuulutab kõige selgemini, et Jeesuse tulemine on õige ligidal.

Mitmed inimesed on küsinud: „Mis on selle kuulutuse kiire lewinemise saladus?“ Wastus ei ole raske. Saladus seisab Jumala wäes, mis on ilmutatud inimeste kogu läbi, kes tahtlikult lasewad end Temaft tarwitada neil Tema ettemalmistamise päewadel. Nagu apostlite päewil, nõnda ka nüüd wiinwad tõe kuulutust tema poolehoidjad juurel määralt edasi isikliku tunnistamise läbi. Kui kuulutus muutis ümber inimeste elud, rääkisid need jälle omakorda head sõnumit ka teistele, kuni see muutus terwet maailma ümbritsewaks ahelikuks, mis alati oma tugewuse poolest kasvab. Me näeme tänapäewforduwat jeda edu, mis aset leidis kristlaste koguduse esimestel päewadel, kui ainult wäike usklike hulgake oli ewangeeliumit kuulutamas kol ajal tuntud maailmale. Kol ajal olid moodsad sõnumite-üleandmise- ja triikiabinõud tundmata. „Siis ei olnud suurt organiseeritud tööd ewangeeliumi lewitamiseks; ei olnud ka seal kasjat misjoniwajaduste katmiseks ega kindlat riigiseadust, mis oleks ära määranud, kui kaugele jeltshondlikes elus wõib minna kristliku õpetuse wastuwõtmisel. Kristlikkus lewines siis oma haputaigna jarnase protsessi läbi, mis on ilus ja tähtis omadus tema loomuseft. Kristlased uskuuid, jelloparaft nad ka rääkisid; ja kui wõalid, olid walmis ka märtrisurmale. Need olid päewad, kus isiklik tunnistamise tung oli kogudusele peatõusejõuks.“

Suurnädala töö käesolewal kewadel.

A. Sabraf.

Armsad õed-wennad, hea aeg ja wõimalus misjonitööks on jälle saabumas, s. o. suurnädal. Käesolewal aastal on suurnädal 23.—30. aprillini. Nimetatud nädalal lewitatakse kirjandust üle terwe maailma misjonitöö toetamise otstarbel, kuna selleft wõtab osa iga liige.

Selleiswaks suurnädalaks tuleb müümisele wäike raamat pealkirjaga „Tulewane sõda“. See raamat sijaldeb ajakohast hoiatawat kuulutust, kuna ta tahab inimesi teha tähelepanelikus warsti lahtipuhkewale wiimsele ja jaatuslikule sõjale. Teiseks

näitab ta igawest rahuriiki ja kuidas saada selle kodanikuks. See on tõesti ajakohast tõe sijaldeb raamat, mida inimesed nüüd wajawad. Raamatut tuleks iga liikmel lewitada 3 krooni eest täies wäärtuses, jelt nii suur on ühtlasi isiklik liikme suurnädala-töö eesmärk. Samasuur eesmärk oli meil ka möödunud aastal; ja kui selle kol korral saawutasime, siis nüüd kindlasti selle hea raamatuga. Kogudused, kes soowiwad raamatu kõrwal ka lehti lewitada, saawad kõiki „Meie Mja“ numbmeid. Muidugi nende pealt kogudus protsjente ei saa, waid see läheb suurnädala heaks. Kui koguduses on wanu lehti järel, siis wõib neid samuti ära müüa suurnädala puhul, aga sellest tuleb siis Tallinna teatada, nii et teame neid siis armata üle 50%-le.

Organiseerimine suurnädala täöks.

Tahame siin koguduse juhtide tähelepamu juhtida sellele, et suurnädalaks tuleb kogudus organiseerida samuti kui lõikustänu-tööks. Linn wõi maakohajotatakse piirkondadeks, kui iga liige saab omale töötamiseks piirkonna, nõnda et ei tule ette segadusi ega takistusi.

Meie isiklik ülesanne.

Meie isiklik ülesanne suurnädala töös wõib jaotada järgmistesse osadesse:

1. Wõtame omale raamatuid 5—6 eksemplari (paljud igatahes wõtawad rohkem).
2. Loeme raamatu hoolega läbi.
3. Spine ära kirjelduse (allpool awaldatud).
4. Palwetame tõsiselt.
5. Läheme wälja ja pakume inimestele raamatut.

Raamatut esitades peame panema tähele järgmisi punkte:

- a) Inimese juurde jisse astudes ei pea me koge rääkima raamatust, waid räägime temaga mõni sõna neist asjust, millest ta on huwitatud, eriti on jeda kohane teha maal.
- b) Teeme huwitawa jissejuhatusse raamatu esitamiseks.
- c) Wõtame raamatu wälja ja kirjeldame elawalt. Peale kirjeldamist awaldame oma rõõmu, et wõime ka temale jätta ihe raamatu. Juhusel, kui inimene jiski ei ole walmis raamatut wõtma, wõime toonitada, et lewitamine jünnib heategewa töö toetamiseks, nagu arstlik abiandmine, kaswatus-töö jne.

6. Müüame oma isikliku eesmärgi saawutada!

Raamatu kirjeldus.

Sõda wõi rahu? (esimene peatükk).

Sõda on kole — keegi ei soowi jeda; teie igatahes ei poolda ka sõda, waid soowite ennemini ra-

Hingamispäewa-fooli õppe- tükkide jaotus.

hu. Inimene on püüdnud ikka rahu poole. Kui-
das võime aga rahu jaada, selle küsimuse lahenda-
damiseks on see peatükk ülitähtis lugeda.

Inimesed ei ole sõjast õppinud (teine peatükk).

Sõda on toonud äraarvamata palju kahju. Inimeste armsatest omastest on langenud 30 mil-
jonit. Üldine sõjakahju on umbes nii suur, et kui
seda arvata raha peale, siis iga inimene maail-
mas saaks omale 64 tuhat Eesti senti. Mis on
nüüd inimesed sellest lõpmata kaotusest õppinud?

Moosjad relvad (kolmas peatükk).

Sõdimisabinõud, mis olid tarvitusel maailma-
sõjas, on võrreldes nendega, mis valmistatakse
nüüd, kui mänguasjad. Viimases sõjas on kohuta-
valt hädaohtlikud lennukid, lõhkepommid, mürgi-
sed gaasid ja mosvor. Nende abil võib jäärane
linn kui New-York hävida ühes elanikkudega poole
tunniga. Dr. G. Woker ütleb, et viimase sõjaga
lõpeb maailma ajalugu.

**Rahvasteliidu ja rahvuswähe-
liste lepingute tulemused rahu
kindlustamiseks.**

Rahvasteliit ja rahukonverentsid püüavad ja
töötavad palju. — Kas saame siis nende läbi rahu,
mida tingimata vajab meie maa, tööstus, meie
warandus ja perekonnaliikmed?

Õelsete suur rasvade mõitlus.

Süda aastakümneid on kardetud suurt rasvade
mõitlust, see tähendab, kollase rasvi hädaohtu wal-
gele rasvile. Seda tõsiasi näewad ja kardavad
kõik maailma riigimehed ja juhtivad jõud. Silju-
tised jündmused Kauges-Idas näitavad, et viimne
ja otustaw maailmasõda on lahti puhkemas iga
tund. Dr. G. Woker ütleb: See on viimne sõda,
seda teame kõik. Siis on maailma ajalool lõpp.“
Kõik inimesed mõivad ka selle hirmsa sõja hävitusest
ära pääseda, kuidas, seda näitab raamat.

Tulewane rahuriik.

Süda kaugetl minewikust leiame, et inimesed on
unistanud jäädawast rahust ja rahuriigist. Crichton
on see igatus õige põlewaiks muutunud viimastel
aastatel. Inimestel on ka õigus, sest kõigist neist
sõdadeist ja rahutustest hoolimata on meil loota laia-
ulatuslikku ja kestvat rahu. Mil wiisil see rahu
saavutatakse, sellest on huvitatud iga tõsine riigi-
kodanik, kindlasti ka teie. Käesolew raamat lahenda-
dab seda rahuküsimust usaldatavate tõsiasiade põh-
jal, — rõõmustan, et võin ka teile jätta ühe nii-
suguse...

3. õppetükk — 16. aprillil 1932.

Patt Kolgata walguses.

1. Patt ja karistus selle pärast.

1. Patt on Jumala käsust üleastumine.
2. Kristus on Tall, Jumala ohwriand kadunud inimeste eest.
3. Paulus leidis oma kiitlemise põhjuse ainult Kolgata ohwrist.

2. Kristuse ohwri suurus.

1. Kristus kartis, et patt on teda ehk lahutanud Tema Isast.
2. Meid peab löödama risti Kristusega, kui ta-
hame elada Temaga.
3. Kui igapäew Temaga jureme, siis kasvab meis
Tema kuju.
4. Sunastatud laulavad uue laulu — mõidu laulu.

4. õppetükk — 23. aprillil 1932.

Jumalik kurbus ja kahetsus.

1. Jumalik kurbus.

1. Kristus õpetab meeleparandamist kui etteval-
mistust tulewasele riigile.
2. Püha Waim toob patukahetsemist ja jumaliku
kurbu.
3. Waade Kristuse patuta elule ja surmale viib
meid patukahetsemisele.
4. Peetruse esimine Neesuse kannatamise puhul
wiis teda õnnistegija wajaaduse tundmisele.
5. Suuda kurbus tõi temale enneaegse ja lootusetu
surma.

2. Sige patukahetsus — patust loobumine.

1. Pattude ülestunnistamisega käib kaasas meele-
parandamine.
2. Kes tunneb oma suurt waimulikku wajaadust, on
Jumalast õnnistatud.
3. Wiimseaja kogudus wajab tõelist meeleparan-
dust.

3. ülejäänute seisukoht patule.

1. Ülejäänud kogudus meelt parandades otsib Ju-
malalt andeksandmist ja parandust.
2. Nad „õhkavad ja nutavad“ nimelise jumala-
rahwa pattude pärast.

5. õppetükk — 30. aprillil 1932.

Sigeksmõistmine usu läbi.

1. Wahetalitaja inimese õigeksmõistmisel.

1. Kristuse õiguse läbi saavad ka inimesed õigeks.
2. Sigeksmõistmine on Jumala armuand.

3. Õigeks mõistmisel kustutatakse ka minewiku patud.
4. Meid mõistetakse õigeks „usu läbi Jeesusesse Kristusesse“.

2. Teed ei wõi päästa.

1. Mida inimene ei saawuta tegude abil, seda teeb Jumal waba annina — Ta teeb õigeks.
2. Ühe inimese eefimine tõi patu ja hukkumise; teise (Kristuse) õigus tõi elu.
3. Loomulik süda on patune, wäga ära rifutud, alati wõimetu õiguse tegemiseks.

3. Ülejäänud õiguse riietega kaetud.

1. Tähenamisfõna ärafadunud pojast näitab Jumala tahtlikkust ja wõimet, katta ärafadunut õiguse riietega ja teda wõtta oma pojaks.
2. Ülejäänud pesewad oma riideid ja puhastawad end Lalle meres.
3. Me pääsime, puhastades end Püha Waimu ümbermuutwa uuendawa wäe läbi.

6. õppetükk — 7. mail 1932.

Osaksantud õigus.

1. Gelingimused õiguse saamiseks.

1. Täielik üleandmine Jumalale.
2. Tõsine palwetamine ja walwamine.
3. Kristust usus südamesse wastu wõtta.

2. Wale õigus.

1. Oma õigus.
2. Inimlik ülendamine.

3. Tõeline õigus.

1. Jeesuse Kristuse läbi.
2. Inimlik allumine.

4. Usuõiguse tegewus Kristuses.

1. Jumala käskude järele elamine.
2. Pühadus ja Jumala sarnasus.
3. Uus inimene.
4. Riisatuse tunni eest hoidmine.
5. Kristuse tulemiseks ettevalmistumine.

7. õppetükk — 14. mail 1932.

Õiguse wili.

1. Jssandast istutatud puude kahejalgune otstarwe.

1. Et nad kannawad head wilja.
2. Et nad toowad au puu istutajale.

2. Õiguse puu wili.

1. Sõnakuulmine, mis awaldub õige laialdasel alal ja on tema ainuke kindel tundemärk.

3. Kaks näidet, miks õiguse puu wõib anstada ainult istutajat ja mitte iseennast.

1. Jssand on meid istutanud, seda ei saa me ise teha.

8. õppetükk — 21. mail 1932.

Südamete uuendus.

1. Inimene Jumala ees.

1. Jumal, kes näeb inimese täiesti läbi, näeb ka põhjalikult tema südant.
2. Tema näeb meie soowe, piüüdeid ja seisukohta. Temale ning wõib selle pärast paremini otsustada kui inimene, kes näeb ainult wälimust.
3. Me peame oma otsustega olema tagasihoidlikud, kuni Jssand kohtus kõik awalikuks teeb.

2. ühenduses Jumalaga.

1. Loomuliku südamete wõime wõita ära, kuna Jumal annab meile wõitmise abinõud.
2. Jeesuse wõidu elu on meile eeskujuks; Tema wõidu saladust leiame Tema ühendusest Jumalaga.
3. Jeesus õppis oma elus sõnakuulmist; wõidu läbi tõi Ta meile igawese õnnistuse.

3. Jumal annab tahtmist ja läbiwiimist.

1. Kutsu läbi omas sõnas tahab Jumal meie südametes esile tuua otsustust.
2. Tema jätab meile waba waliku.
3. See hea tahtmine ja läbiwiimine ei ole meist enestest, waid tuleb jumalikust tegewusest meie südametes.

9. õppetükk — 28. mail 1932.

Muudetud nägemise läbi.

1. Me wajame õnnistegijat ja päästjat.

1. Me wajame päästmist kui patused oma wiletsast seisukorrast.
2. Pääseda wõime ainult Jeesuse läbi. Miks?
3. Usu tulemiseks Jeesusesse on Tema järel käimine ja Temale waatamine.

2. Näide Wanast Testamendist.

1. Mao hammustamise põhjus ja tagajärg.
2. Parandus seisus ainult usuwaates ülendatud maale.
3. „Üks pill ristil peale toob elu mul.“ (S. Laulud)

3. Waatlemise läbi muudetud.

1. Mida rohkem Jeesust näeme, seda rohkem tunneme wajadust muutuda Tema kuu sarnaseks.
2. Jeesuse kuu on leida ainult Jumala sõnast.
3. Tõsise piibliuurimise igawene wäärtus on, et Tema kuu kandub meis.

Misjonitunni fawa.

7. mail 1932. a.

1. Aguslaul ja palve.
2. Noorilaul ja muusika.
3. Ette lugeda aruanne viimaseist misjonitunnist.
4. Aruanne liikmete misjonitööst möödunud kuul.
5. Piibli uurimine: „Ifflik ewangeeliumitöö.“ Ette kanda: „Suurem ewangeeliumitöö.“
6. Liikmed räägivad oma misjonitöö läbieluid — 20 minutit jelleks aega.
7. Välja jagada lehti või piiblikaarte.
8. Noorilaul, muusika või salmik.
9. Lõupulaul ja palve.

Ifflik ewangeeliumitöö.

1. Kuidas võideti uued kristlased Uue Testamendi aja algusel? Joh. 1, 40.
2. Kuidas ja kes võitis Andrease Kristusele? Joh. 1, 35—37. Johannes tundis Jeesust ifflikult ja seletas Temast ka Andreasele.
3. Kui Andreas oli vastu võtnud Kristuse, mis oli ta siis kohe valmis tegema? Joh. 1 41—42.
4. Keda veel viis Andreas Jeesuse juurde iffliku tööga ja kui paljuid aidati selle poisi läbi? Joh. 6, 8—14.
5. Kes hakkas kolmandana käima Jeesuse järel Uue Testamendi ajajärgu algusel? Joh. 1, 44.
6. Kui Issand oli võtnud vastu Wilippuse, keda tõi tema esimejena Jeesuse juurde ja misjugal töötamisiisil? Joh. 1, 45—47.
7. Nimeta kaks näidet, mis Jeesus andis oma järelejäijatele ifflikuks hingedevõitmise tööks. Joh. 3, 9—16; 4, 6—10.
8. Kui täielikult järgisid jüngrid peale nelipihi oma Õnnistegija eestujule, töötades majast majasse ja võites hingi? Mpt. 11, 21.
9. Millised tulemused olid jellel liikmete töö esimejel aastajagal? Mpt. 11, 21.
10. Kas kordub apostliku aja liikmete töö ka viimasel ajal? „Testim.“ Vol. IX. p. 126.

„Gurm ja elu on keele fäes.“

Inimese keha liikmetel on kõigil omakohtane ja vastutav ülesanne. Kuid kõige tähtsam ja vastutusrikkam ülesanne on küll keelel. Tark Saalomon ütleb, et tema võimuses seisab gurm ja elu. Sp. j. 18, 21. Kui liikmete ülemjuhatus — mõistus — on oma valitseva mõju liikmete üle kaotanud, siis on keel esimene, kes täis „surmavat rohku“, „kui tuli, mis juure metsa süütab põlema; üks maailm täis ülekohut, niisugune on keel meie

liikmete seas, mis roojaseks teeb kõik ihu, ja süütab põlema meie elukorra siindimisest gurmaist jaadit, kui jeda põrgust siindatakse.“ Jak. 3, 6. 8. Harilikult nimetatakse keelt kõhu peegliks, kust näha ke jelle seisukorda. Kuid enam jobib ta siidame peegliks. Sest „millest siida täis, jellest räägib juu.“ See imeline liige lasseb end aga kääanata ja väänata, nii kui inimene jeda soovib. Sageli jõlmivad nad siidamega jalalepingu ja hakkavad teine teist „keelt“ rääkima. „Oma huultega teeb see, kes vihkab, ennast teist wiisi, ja oma siidames peab ta pettust. Kui ta oma häält armastaks teeb, siis ära usu teda mitte: sest seitse hirmust asja on tema siidames.“ Sp. j. 26, 24. 25. Kui jageli leiame niisuguseid inimesi ka usklikkude seas. Kõlmawärinad käiwa läbi keha, kui kured meelitawaid kõnelusi ja lipitsemisi, kui tunned ja tead, et tema siida teisiti mõtleb. Sellepärast peaks meie juu olema alati ilma ühegi wärmita ja lõhnata. Sest meie juu kohta kõlab waga kõfine kohtuotsus: „Sest sinu sõnust peab find õigeks arwatama, ja sinu sõnust peab find hukka mõistetama.“ Matt. 12, 37.

Haritlased ja kõnemehed on õppinud hästi kõnema, mis inimese kõrwale päris kõbu valmistab. Kuid kahtlane on, kas need kõned jumaliku mõdu välja annavad. Selleks wajab loomulik inimene rohkem kui ülikooli. Selleks on tarwis uus siida. Ühenduses sellega annab ka Issand „hästi õpetatud keele (teistes keeltes: tarkade ehk õpetlaste keele), et ma mõistan sellega, kes wäsinud, õigel ajal sõna rääkida“. Jes. 50, 4. Niisugune keel oli Kristusel, kellest on öeldud, et „ükski inimene ei ole elades nõnda rääkinud, kui see sinane inimene,“ ja „kelle juust ei ole siiski pettust leitud.“ Temale sarnaneda olgu meie siidid! Ka siis, kui meil on uus siida, peame paluma Taawetiga: „Sehowa! pane waht mu juu ette, pane hoidja sinna juure, mis mu huultest tuleb.“ Laul 141, 3.

Jumala kumneist käjust on antud kaks käsku ainult keele kohta. Kolmas Jumala ja üheksas ligemise wastu.

Keelega võime Jumalat kui ka ligemist niisidasti kiita, tänada, austada kui ka laita, jõimata ja teotada. Keelel on juur wastutus. Tema võib kõige enam gurma rohtu — pattu — kiltwata. Temaga võib ka kõige juuremat õnnistust kuulutada, mis aitab meid igawesje ellu.

Õgawifus kõlab Jumala laste huultest ainult kiitus, au ja austus. Guba maies elus peaks see kristlase auiline põhimõte olema tema kiitust jutustada. Kui armas on niisugune puhas siida, ja puhas juu, kus ainult Jumala kiitus kõlab! Ainult need võiwad Tallega Siioni mäel seista, kelle „juust ei ole kawalust leitud, sest nemad on ilma wigata (siidita) Jumala aujärje ees.“ Selle eesmärgi saamutamiseks olgu järgnewad kõnereeglid või käjud:

1. Kui ja räägid Jumalast ja oma Õnnistegijast, siis räägi juures alanduses ja auandmises, kui oleks ta ise sinu ees.

2. Kui ja räägid enesejt, siis waata ette, et jelles ei oleks enesejarmastust.

3. Ära räägi oma waenlastest teijiti armastuses, kui Jumala auks ja tema kasuks.

4. Ära püüa mitte palju rääkida. Kui aga Jumal sulle selleks juhust annab, siis räägi hästi kaalutult ja alandlikult, meeldiwa tõsidusega, selge ja kõlawa kõnaga, korralikult ja hästi koostatud lausetelega, aegamööda ning ilma kordamijeta, kus jeda tarwidus ei nõua.

5. Jutustustes ole hästi ettevaatlik, sest jelles leidub tihti walowaimu. Häid näiteid ära unusta mitte ära. Aga jutusta neid kindlusega, ilma lijan-dita, ja kui jul midagi on ununenud, siis ära häbene jeda tunnistada.

6. Soia waidlushimu eest. Sinu wastane mõtleb selle üle paremini järele, kui ta näeb, et ja oled kindel oma asjas ja ei taha waielda. Kui ta ei õpi ka mitte enam sinust, siis ta õpib ometi alandust ja wiisakust sinu eeskujust.

7. Jumalik nõuanne: „Ja kõik, mis teie iial wõtate teha jona ehk tööga, jeda tehke kõik Issanda Jeesuse nimel.“

L. Niffar.

Usklikkude üksmeel.

Üksmeel on jõud ja jeda jõudu wajame meie kõik oma igapäewases elus, et wõita kurja ja walida head.

On olemas ainult üks tee, kuidas meie wõime üksmeelt ja jõudu saawutada ja jällitada. Jeesus on õige eeskuj ja tema annab meile õigeid juhatusi üksmeeliks. „Sest mina ei otji mitte oma tahtmist, waid Isa tahtmist, kes mind on lälitanud.“ Joh. 5, 30. See on üksmeele õige põhjalus, mitte otjida oma tahtmist, waid üldist usklikkude tahtmist. Nii jai Isa tahtmine, mõte ja plaan Jeesuses täiesti wiidud läbi. Igaihel olgu sama meel, mis Jeesusel oli.

Üksmeel usklikkude juures on juuremaks tõenduseks, et nad on Jumalast jündinud. Ja jeda tõendust tahab maailm meist näha. „Et nemad kõik üks oleksid, nõnda kui sina, Isa, minu sees ja mina sinu sees, et nemad ka meie sees üks oleksid, et maailm usuks, et ja mind oled lälitanud.“ Joh. 17, 21.

Üksmeel on juurem õnnistus töös Issanda jaoks. „Sestjast tunnawad kõik, et teie minu jüngrid olete, kui teil on armastus ijekeskis.“ Joh. 13, 35.

Pidagem kõik üksmeelt kõrgeks ja ärgem purustagem oma waadete pärast üksmeelt koguduses. Üks-

meelt ei ole mitte ferge pidada koguduses, kus mitmeid perekondi mitmesuguste harjumustega on koos, kes on mitmesuguste elukutsete ja waadetega, kaswatuje ja wanadusega. Sellest kõigejt saada üle ja siiski pidada üksmeelt, nõuab uuestijündi Jumala Waimust ja jeda uuestijündi peame meie kõik elama üle.

Meie kõik jaame aru, et üksmeel on auuline, hea ja hädatarwilik, ta on koguduse fide. Milles peame meie siis üks olema? Kas joomises? Kõik jooogu iht ja sama toitu? Kas joomises? Kõik joogu iht ja sama jooki? Kas riietumises? Kõik kandku ihejugujeid riideid ja jalanõusid? Ja, meil on õige juhatus pühas kirjas, kuidas meie peame jooma, jooma ja riietuma, kuid pühakiri ei määrä ära riide wärwi ja mis ainejt see peab olema ja mis wormi. See ei ole kriitliku üksmeele põhjalus. Üksmeel, mis meil peab olema, on palju kõrgem ja üllemam. „Mina manitjen teid, wennad, meie Issanda Jeesuse Kristuse nime läbi, et teie kõik iht wiisi räägite ja et ei ole lahkuniji teie seas, waid olge kokku liidetud ihejuguses meelles ja mõttes.“ 1. Kor. 1, 10. Üksmeel usus, õpetuses, lootuses ja Jumala töös on kriitlik üksmeel, ja püüdkem jelle järele. Laskem end pühak Waimul kaswata. Sest meie oleme ju ihe ihu liikmed. Kõik meie oleme ihetooliselt Kristuse were läbi ostetud, tema armastuse läbi hoitud ja tema pikkmeele läbi kaswatatud. Kui meid ka palju on, siiski oleme kõik üks ihu. Ew. 4, 1—3.

Pidagem, armjad õed-wennad, jeda üksmeelt Issanda wainus.

Teie wend usus

L. L. Vabienco.

Õnase noorjoole.

„Armjad noored!

„Ärge armastage mitte maailma ega jeda, mis maailmas on.“ Just niüid on meie noortele suured kiufatused. Maailm on muutunud nii ligitõmbawaks, on ekfitaw, kuid ei rahulda. Igaiks, kes end andnud maailmale, on pettunult ära läinud. Armjad noored, teid on Jumal kufjunud teijeks otstarbeks, nimelt kuulutada Jumala au. See on kõrge kufje. Paljud noortest pühendawad end mitmesugustele ideedele, et maailma parandada. See on ju hea, aga nendes ideedes ei ole jõudu, et kedagi aidata, see on ja jääb ainult ideeks. Seepärast jumalik abi jelle maailma jaoks on Kristus ja tema ike. Wõtke see ike enda peale ja teie leiate rahu oma hingele. Kuhu lähew see maailm ilma Kristuseta? Misjugune troost on maailmal endal ja mida oma järehtulijatele? — Ei ole ihtegi troosti ega lootust. Ärgem mingem, armjad noored, mitte jeda teed. Awage palju enam oma jüda Jumala püha Waimule, kuulge Jumala häält.

Armsjad noored, teie olete kutsutud Jumala teenriteks ja preestriteks, et sel tumedal ajal maailmale Jumala nime troostiks ees hoida. Valmistuge ette sellele aulisele tööle. Lutwuge maailma olufordadega ja teie näete, et maailma naljatus otja saab. Jumal hüüab teile: Tõuse üles ja saagu ja valgustatud! Teie just võite kõige paremini olla valgus, kui teie Jumala sõna hoollega uurite ja palvele elate. Siis ei puudu teil jõudu ega tunnistaja julgust. Teie aga ütlete: Meie oleme häbelikud ja kartlikud. See ei ole puudus, Issand võib kõik seda ära saata ja teile palju julgust ja jõudu anda. Pidage kinni Jumalast ja tema töötustest. Urge saage araks, kui olete effinud. Jätke wiga maha ja ärge korrake seda enam ja võtke ujus vastu andeksandmine. Urge unustage, et Jumal väga armastab teid ka siis, kui olete nõdrad. Rom. 5, 6. Urge jätke iialgi maha Jumala armastust ja kui olete konistunud, siis ärge laske nüüd Jumalast lahti, waid tulge nii nagu teie olete; Issand annab teile heameelega kõik andeks ja tõmbab teid enda poole. Võtke osa kõigest tööst koguduses. Valmistuge ette Issanda töö jaoks, sest iga väiksema teo eest, mis tehtud Kristuse pärast, on juur palk.

Walwage, et ükski ei saa teie krooni wõtta!

L. L. Babienco.

Jumala kutse noortele.

Motto: „Wõtke head usu wõitlemist, haffa igaweisest elust kinni, jeks oled sina ka kutsutud, ja oled üles tunnistanud head tunnistust mitme tunnistaja ees.“

1. Tim. 6, 12.

Armsjad adventnoored!

Uus tööaasta on alanud. Elu saab tooma palju uusi juhtumusi. Tuleb ette raskusi, aga töö wiib meid tagajärjele ja ja sihile. Kallid noored, teie ees seisawad suured wõimalused. Maailm awaneb teie ees! Kellele pühendad sina oma jõud, misjuguksel altarile paned oma noore elu?

Maailm kutsub teid, ta pakub teile mitmesuguseid teid. Meie filmi ees möödub rida mitmekesiseid elujuhtumusi, kirje kinoreklaame, tantjulokaalide kutseid, — jee kõik kutsub ka teid, kallid adventnoorsugu. See sirutab oma käre sinu energia järele, sinu aja ja terwise järele. Maailm tahab sind wajuda lasta oma elufarikas, et ja jääksid armetuks kiratsejaks selles maailmas ihejugukselt paljude, paljude teistega, kes end oma tunnetest lasewad orjastada.

Teisel poolel on meie Lunastaja. Ta kutsub oma noored järelkäijad palju ilusamasse kodu, kus „Jumal tahab ära pühkida kõik weepisarad nende filmist ja surma ei pea enam olema ega leinamist ega ksendamist ega waewa ei pea enam olema.“ Kallid noored, meie võime olla rõõmsad, et taewane Isa meid on üles kutsunud kui oma pojad ja tütreid ja on meile ilmutanud oma tõe tee. Aga meil on weel palju juurem põhjus oma Lunastajat armastada ja temaga ihes elada: „Ja teie teate, et teie ei ole kaduma asjadega, ei hõbeda ega kullaga lunastatud teie tiuhjast elust, mis teie olete wanematelt õppinud, waid Kristuse kui ihe ilma weata ja puhhta talle, kallid weregad.“ 1. Pet. 1, 18, 19.

Maailmas walitseb tööpuudus, rahutus ja waen. Inimesed janunewad rahu järele. Nad hüüawad: „Rahu, rahu!“ Kuid rahu ei tule. Miks ta ei tule? Seepärast, et maailm ei tunne õiget rahuallikat — Jeesust Kristust. Majandusline, poliitiline ja seltškondline elu wajub, ta wajub ikka sügawamale ja sügawamale! Tõuseb küsimus, mis sest saab, kuhu jõuab inimkond? See näitab, et elame wiimisel ajal. Warsti areneb suurim siindmus maailmas — Kristuse tulemine au sees. Tänu Jumalale, et meid ei ole jäetud mitte pimedusse. Prohweti sõna helendab ille aastatuhandete, ta heidab ka kiiri meie päewadele.

Armas noorsugu, Jumal on ka teid sel wiimisel ajal walinud valgus olema ja kolmekordset inglifuulutust wiima patusse ja nõrkusse wajunud inimekonnale. Mill'ne ilus ülesanne! Annaks Jumal, et see sõna meie siidames wõiks õieti heledasti paistata, siis võime ka oma kaasinimeste siidamed walgustada. Maailmas on palju saatusest tabatuid, kes on niuhasti aineliselt rõhutatud kui ka haigus-tega löödud, — nad ootawad meid, parandawat tõe fuulutust. Inimesed mõtlewad harilikult, et õnn asub wõõral maal ja wõimalused tulewikus. Kuid see ei ole nii! Kallid noored, ka teie imbruses on inimefi, kes igatsewad tõe järele. Meie peame neile wiima tõe fuulutuse; nad wõtawad selle rõõmuga vastu.

Jumal on meid noortenädalal rikkalikult õnnistanud. Ta on walmis meid aitama. Meie võime oma taewa Isa õnnistust waimulikust kui ajalikus elus jaada sel määral, kui suur on meie usk ja tulidus Jumala kõigewägewamast käest kinni wõtta.

Soowin teile rikkalikku Jumala õnnistust!

Teie wend ja kaastööline Kristuses

K. Brutan.

Üksit number 8 senti.

Wäljaandja: G. B. Adw. K. Eesti Liit. Tellimised kui ka rahasaadetiised saata Mary Saks'ale Merepuiestee nr 14-a, Tallinnas.

Wastutaw toimetaja: M. Bärengrub, Merepuiestee nr 14-a, Tallinnas. Abitoimetaja: E. Mägi.